

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Četvrto tromjesečje 2017.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*,
Znaci vremena, Zagreb 2016.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2017.
Za internu uporabu

7. listopada 2017.

Dobri pastir

“Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. ... Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce.” (Ivan 10,11.14.15)

Kao što zemaljski pastir poznaje svoje stado, tako i božanski pastir poznaje svoje stado koje je rasijano po cijelom svijetu. “Vi, ovce moje, vi ste stado paše moje, a ja sam Bog vaš — riječ je Jahve Gospoda.” (Ezekiel 34,31)

U usporedbi o izgubljenj ovcu pastir polazi tražiti jednu izgubljenu ovcu — najmanji broj koji možemo izraziti. Kad utvrdi da jedna od njegovih ovaca nedostaje, on ne gleda ravnodušno na stado koje je zbrinuto u toru, govoreći: Imam ih još devedeset i devet, a traganje za tom jednom koja se izgubila stajat će me previše napora; neka se vrati natrag, otvorit ću joj vrata tora i pustit ću je da uđe. Ne! Čim primijeti da je ovca odlutala, pravi pastir se zabrine i rastuži. Ostavlja onih devedeset i devet u toru i polazi tražiti izgubljenu. I bez obzira koliko noć bila mračna i burna, a put opasan, koliko god duga i mučna potraga, on ne sustaje dok ne nađe izgubljenu.

S kakvim olakšanjem čuje u daljini njen prvi slabi glas. Slijedeći ga, on se uspinje uz najveće strmine, ide do samog ruba provalije izlažući opasnosti svoj život. I tako traži, dok mu glas, postajući slabiji, kazuje da je njegova ovca na izdisaju.

I kad nađe izgubljenu ovcu, da li joj naređuje da pođe za njim? Da li joj prijete, ili je tuče, ili je tjera pred sobom, razmišljajući o uznemirenosti i zabrinutosti koju je zbog nje pretrpio? Ne! On podiže uzdrhtalu i malaksalu ovcu na pleća i vraća se radostan svom stadu, u iskrenoj zahvalnosti što njegovo traženje nije bilo uzaludno. “Te, čim dođe kući, pozove prijatelje i susjede pa im rekne: ‘Radujte se sa mnom, jer sam našao svoju izgubljenu ovcu!’” (Luka 15,6)

Isto se tako i Nebo i Zemlja sjedinjuju u radosti i odavanju zahvalnosti Bogu kad Dobri Pastir nađe izgubljenog grešnika. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 147,148)

14. listopada 2017.

Veliki Pastir i potpastiri

“Kažem vam, tako će biti veće veselje na nebu zbog jednog grešnika koji se obrati nego zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenje.” (Luka 15,7)

Veliki Pastir ima svoje potpastire kojima povjerava brigu za ovce i janjce svojega stada. Prvi posao koji je Krist povjerio Petru kad ga je ponovno vratio u službu bio je: “Pasi jaganjce moje!” (Ivan 21,15) To je bio posao u kojem Petar nije imao mnogo iskustva. Taj posao je zahtijevao veliku obazrivost i nježnost, mnogo strpljivosti i ustrajnosti. Ovim je bio pozvan da služi djeci i mladima, a posebno onima koji su mladi u vjeri. Trebao je poučavati neupućene, otvarajući im Pisma i odgajati ih da budu korisni u Kristovoj službi. Petar dotad nije bio sposoban za ovaj rad i nije čak niti shvaćao njegovu važnost.

Pitanje koje je Krist postavio Petru bilo je vrlo značajno. “Ljubiš li me?” zapitao je i to spomenuo kao jedini uvjet za učenje i službu. To je najosnovniji uvjet. Iako je Petar mogao posjedovati sve drugo, ipak bez takve ljubavi prema Kristu ne bi mogao biti vjeran pastir Gospodnjeg stada. Znanje, dobrohotnost, rječitost, zahvalnost i revnost — sve to može dobro doći u radu, ali bez Kristove ljubavi u srcu rad kršćanskog propovjdnika pokazat će se bezuspješnim.

Pouku koju mu je Krist pružio pokraj Galilejskog jezera Petar je ponio za cijeli život. U svojoj poslanici upućenoj crkvama i pisanoj Svetim Duhom, rekao je: “Starješine dakle među vama opominjem, ja sustarješina i svjedok Kristovih patnja, a zato i zajedničar slave koja se ima očitovati: pasite povjereno vam stado Božje, nadgledajte ga — ne prisilno, nego dragovoljno, po Božju; ne radi prljava dobitka, nego oduševljeno; i ne kao gospodari Baštine nego kao uzori stada. Pa kad se pojavi Nadpastir, primit ćete neuveli vijenac slave.” (1. Petrova 5,1-4) ...

Imamo potrebu za pastirima koji će pod vodstvom Velikog Pastira tražiti što je izgubljeno i zalutalo. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 148,149)

21. listopada 2017.

Služba pojedincima

“mudrost odozgor ponajprije čista je, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena. Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir.” (Jakov 3,17.18)

U radu mnogih propovjednika ima previše mnogo propovijedanja, a malo stvarnog rada od srca srcu. Postoji potreba za više osobnog rada s dušama. Ispunjen ljubavlju sličnom Kristovom, propovjednik se treba približiti pojedincima i nastojati probuditi njihovo zanimanje za velike istine vječnog života. Njihova srca mogu biti tvrda kao ugaženi put, i može se činiti uzaludnim ulagati trud da im ukazemo na Krista. Ali premda ih logika ne uspije pokrenuti niti ih dokazi osvjedočiti, Kristova ljubav, pokazana u osobnoj službi može omekšati kameno srce tako da sjeme istine nikne.

Služba propovjednika je mnogo više od držanja propovijedi; ona znači ozbiljan rad s pojedincima. Crkvu na Zemlji čine pogrešivi muškarci i žene s kojima treba strpljivo i neumorno raditi, tako da budu obučeni i uvježbani za rad prihvatljiv u ovom životu, a u budućem ovjenčan slavom i besmrtnošću. Potrebni su pastori — vjerni pastiri — koji Božjem narodu neće laskati niti s njim grubo postupati, već ga hraniti kruhom života; ljudi koji u svom svakodnevnom životu osjećaju silu Svetoga Duha koja obraća, i koji gaje snažnu, nesebičnu ljubav prema onima za koje rade.

Potpastir treba obavljati posao taktično, jer se u crkvi mora suočiti s otuđenošću, ogorčenošću, zavišću i ljubomorom; bit će potrebno da radi u Kristovom duhu da sve dovede u red. Treba vjerno opominjati, koriti grijeh, ispravljati nepravde, kako svojim radom s propovijedaonice tako i svojim osobnim radom s pojedincima. Zalutalo srce može naći zamjerke u vijesti i pogrešno suditi i kritizirati Božjeg slugu. Neka se tada sjeti da “mudrost odozgor ponajprije čista je, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena. Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir.” (Jakov 3,17.18) — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 150)

28. listopada 2017.

Svaki je vjernik propovjednik!

“Išli su plačuci noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći snoplje svoje.” (Psalam 126,6)

Posao propovjednika jest “da svima iznese na svjetlo provedbu Tajne koja je od vječnosti bila sakrivena u Bogu”. (Efežanima 3,9) Ako onaj koji stupi u ovo djelo izabere put najmanje požrtvornosti, zadovoljavajući se propovijedanjem, a osobnu službu prepusti nekome drugome, Bog neće prihvatiti njegov rad. Duše za koje je Krist umro propadaju zbog nedostatka dobro usmjerenog osobnog rada; pogriješio je u pozivu onaj koji, nakon što je stupio u propovjedničku službu, ne želi obavljati osobni rad koji zahtijeva skrb za stado.

Propovjednik mora biti spreman da u vrijeme i ne vrijeme prihvati i iskoristi svaku priliku da unaprijedi Božje djelo. Biti spreman “u vrijeme” znači iskoristiti prilike u domu, u vrijeme obiteljskog bogoslužja ili za vrijeme kad ljudi razgovaraju o vjerskim predmetima. “U ne vrijeme” znači biti spreman da pored ognjišta, u polju, pored puta, na tržnici, na prikladan način usmjeri misli ljudi na velike teme Biblije, da ih nježno, u ozbiljnom duhu poziva da prihvate Božje zahtjeve. Nažalost mnoge takve prilike ostaju neiskorištene jer ljudi misle da je to “u ne vrijeme”.

Međutim, tko zna što se moglo postići mudrim utjecanjem na savjest? Stoji napisano: “Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nek’ ti ruka ne počiva. Jer ne znaš da li će biti bolje ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro.” (Propovjednik 11,6) Onome koji sije sjeme istine srce može biti opterećeno i ponekad mu se može činiti da njegovi naponi ostaju bezuspješni. Ali ako je vjeran, vidjet će plod svoga truda, jer Gospodnja Riječ izjavljuje: “Išli su plačuci noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći snoplje svoje.” (Psalam 126,6) — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 151)

4. studenoga 2017.

Posjeti u domu

“Nisam ništa propustio da vam u potpunosti saopćim Božji naum. ... Nisam ništa od onoga što je korisno propustio da vam saopćim i da vas poučim javno i po kućama svečano navješćujući ... potrebu obraćenja k Bogu po vjeri u našega Gospodina Isusa.” (Djela 20,27.20.21)

Naš je Spasitelj išao od kuće do kuće i iscjeljivao bolesne, tješio žalosne, smirivao nesretne i očajnima govorio o miru. Uzimao je malu djecu na ruke i blagoslivljao ih, te umornim majkama upućivao riječi nade i utjehe. S neumornom nježnošću i blagošću uklanjao je svaki ljudski jad i nevolju. Radio je ne za sebe, već za druge. Bio je sluga svima. Njegovo jelo i piće bilo je donositi nadu i snagu svima s kojima je dolazio u dodir. I kad su muževi i žene slušali istine koje su silazile s Njegovih usana, tako različite od predaja i dogmi koje su naučavali rabini, u njihovim se srcima radala nada. U Njegovom poučavanju bilo je ozbiljnosti koja je Njegove riječi sa snažnim osvjeđenjem utisnula u srca.

Mojoj braći propovjednicima rekla bih: Svojim osobnim radom pridite ljudima tamo gdje se nalaze. Upoznajte se s njima. Ovaj posao ne može obaviti zamjena. Ne može ga obaviti posuđen ili poklonjen novac. Ne mogu ga obaviti propovijedi iznesene s propovjedaonice. Poučavanje Pisma u obiteljima — to je posao evanđelista i ovaj posao treba povezati s propovijedanjem. Ako to izostavite, propovijedanje će uglavnom biti uzaludno.

Onima koji su u potrazi za istinom treba na vrijeme uputiti riječi jer im se Sotona obraća svojim kušnjama. Ako naidete na odbijanje, kad pokušavate pomoći dušama, ne osvrćite se na to. Ako se čini da je malo dobra ostvareno vašim radom, nemojte se obeshrabriti. Nastavite raditi; budite mudri; znajte kad trebate progovoriti, a kada šutjeti; bdijte nad dušama kao oni koji će morati dati odgovor; pazite na Sotonine zamke, da vas ne odvede od vaše dužnosti. Ne dopustite da vas poteškoće obeshrabre ili zaplaše. Čvrstom vjerom, nepokolebljivom odlučnošću, suočite se s tim poteškoćama i pobijedite ih. Sijte sjeme u vjeri, ne štedeći ga. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 151,152)

11. studenoga 2017.

Sve za dobrobit stada

“Tako i Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge.” (Matej 20,28)

Pravi pastir zanimat će se za sve što se tiče dobrobiti stada, hraneci, vodeći i braneći ga. On će se mudro ponašati i pokazivati nježnu brigu za sve, a posebno za one koji su izloženi kušnji, nevoljama, malodušnosti. “Tako i Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge.” (Matej 20,28) “Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veći od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla.” (Ivan 13,16) Krist “sam sebe ‘opljeni’ uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik”. (Filipljanima 2,7) “Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi ugađamo. Svaki od nas neka ugađa bližnjemu na dobro, na izgrađivanje. Ta ni Krist nije sebi ugađao, nego kao što je pisano: Poruge onih koji se rugaju tebi padoše na me.” (Rimljanima 15,1-3)

Mnogi radnici trpe neuspjeh u svom radu zato što ne stupaju u neposredan dodir s onima kojima je njihova pomoć najpotrebnija. Oni s Biblijom u ruci trebaju na uljudan način nastojati saznati koje prepreke postoje u srcima onih koji tek počinju pitati: “Što je istina?” Njih treba pažljivo i nježno voditi i poučavati kao učenike u nekoj školi. Mnogi se trebaju osloboditi teorija za koje su dugo vjerovali da su istina. A kada se osvjedoče da su u pogledu biblijskih predmeta bili u zabludi, postaju zbunjeni i sumnjičavi. Njima je potrebno posebno nježno suosjećanje i dobro promišljena pomoć; treba ih pažljivo poučiti, moliti se za njih i s njima, bdjeti nad njima i posebno brižno ih čuvati.

Velika je prednost biti Kristov suradnik u spašavanju duša. Strpljivim, nesebičnim trudom Spasitelj je nastojao doprijeti do čovjeka u njegovom grešnom stanju, da bi ga izbavio od posljedica grijeha. Njegovi učenici, koji su učitelji Njegove Riječi, trebaju pažljivo oponašati svoj veliki Primjer. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 154,155)

18. studenoga 2017.

Čitanje Biblije u obiteljima

“Sigurna je riječ i zaslužuje punu vjeru: Krist Isus dođe na svijet da spasi grešnike.” (1. Timoteju 1,15)

Plan čitanja Biblije u domovima je nebeskog podrijetla. Mnogo je onih, muškaraca i žena, koji se mogu uključiti u ovo područje misionarskog rada. Tako se mogu obrazovati radnici koji će postati silni Božji ljudi. Na taj je način Božja riječ objavljena tisućama, a radnici dolaze u osobni dodir s ljudima svih narodnosti i jezika. Biblija ulazi u obitelji i njezine svete istine utječu na savjest. Ljudi su pozvani da je sami za sebe čitaju, istražuju i prosuđuju i pred njima je odgovornost hoće li primiti ili odbaciti božansko prosvjetljenje. Bog neće dopustiti da ovaj dragocjeni rad za Njega ostane nenagrađen. On će okruniti uspjehom svaki skromni napor učinjen u Njegovo ime.

U svakom novom polju moramo pokazati strpljivost i ustrajnost. Nemojmo se obeshrabriti zbog skromnih početaka. Često upravo najskromniji rad donosi najveće rodove. Što izravnije radimo za svoje bližnje, to ćemo postići veće dobro. Osobni utjecaj ima silu. Umovi onih s kojima smo usko povezani izloženi su nevidljivim utjecajima. Nitko ne može govoriti mnoštvu i pokrenuti ga kako bi mogao da je uspostavio užu vezu s njima. Isus je napustio Nebo i došao na naš svijet da spašava duše. Morate se približiti onima za koje radite tako da ne samo čuju vaš glas, već i da se rukuju s vama, da nauče vaša načela, da osjete vaše suosjećanje. ...

Kad god vam se ukaže prilika da se približite ljudima kraj njihovog ognjišta, iskoristite tu mogućnost. Uzmite svoju Bibliju i otvorite pred njima njezine velike istine. Vaš uspjeh neće u tako velikoj mjeri ovisiti o vašem znanju i dostignućima, koliko o vašoj sposobnosti da pronađete put do njihovog srca. Ponašajući se društveno i približavajući se ljudima, imat ćete veću mogućnost pokrenuti tijekom njihovih misli nego najuvjerljivijim dokazivanjem. Objavljivanje Krista u obitelji, kraj ognjišta, i u malim skupinama u privatnim kućama, često je mnogo uspješnije u zadobivanju duša za Isusa negoli propovijedi održane na otvorenom pred mnoštvom koje se kreće ili čak u dvoranama ili crkvama. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 156,157)

25. studenoga 2017.

Vrijednost truda za pojedinca

“Dođite da vidite čovjeka koji mi reče sve što sam učinila! Da on nije Mesija?” (Ivan 4,7-30)

Najuspješniji u zadobivanju duša bili su muškarci i žene koji se nisu hvalili svojom sposobnosti već su ponizno i u vjeri nastojali pomoći ljudima oko sebe. Isus je obavljao isti posao. Približio bi se onima koje je želio dosegnuti. Kako je često nekolicini koja se okupila oko Njega iznosio svoje pouke, i jedan za drugim bi se prolaznik zaustavio da sluša, sve dok veliko mnoštvo s divljenjem i strahopoštovanjem nije slušalo riječi Učitelja kojega je Nebo poslalo.

Krist nije čekao na okupljanje mnoštva. Neke od najveličanstvenijih izrečenih istina uputio je pojedincima. Poslušajmo Njegove prekrasne riječi upućene ženi Samarijanki. On je sjedio pored Jakovljenog studenca, kad je ova žena došla zahvatiti vode. Na njezino iznenađenje zatražio je od nje uslugu. Rekao je: “Daj mi piti!” Želio je hladan gutljaj, ali je još više želio da otvori put kojim bi joj dao vodu života.

“Kako ti”, rekla je žena, “Židov, možeš iskati od mene, Samarijanke, da se napiješ?” Židovi se, naime, ne družu sa Samarijancima.”

Isus joj je odgovorio: “Kad bi ti znala za dar Božji i tko je onaj koji ti veli: ‘Daj mi piti’, ti bi u njega iskala i dao bi ti žive vode. ... Tko god pije ove vode, opet će ožednjati. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.”

Koliko je zanimanja Krist pokazao za ovu ženu! Kako su Njegove riječi bile ozbiljne i uvjerljive! One su pokrenule srce slušateljice i, zaboravljajući zbog čega je došla do zdenca, otišla je u grad i rekla svojim prijateljima: “Dođite da vidite čovjeka koji mi reče sve što sam učinila! Da on nije Mesija?” (Ivan 4,7-30)

Mnogi su ostavili svoje poslove i došli da vide stranca na Jakovljevom zdenču. Obasuli su ga pitanjima i željno prihvaćali Njegova objašnjenja o mnogočemu što je bilo nejasno njihovom shvaćanju. Bili su slični ljudima koji slijede iznenadnu zraku svjetlosti dok ne svane dan. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 158,159)

2. prosinca 2017.

Podjela rada u crkvam

“Milosni su darovi različiti, ali je isti Duh. Različite su i službe, ali je isti Gospodin. Različiti su i učinci, ali je isti Bog koji čini sve u svima. Svakome se daje objava Duha na opću korist” (1. Korinćanima 23,4-7)

Ozbiljna i možda neočekivana prepreka uspjehu istine može se naći u samim našim crkvama. Kada se potrudimo da našu vjeru iznesemo nevjernicima, vjernici crkve prečesto ostaju u pozadini, kao da ne pripadaju strani koja se zanima, i puštaju da sav teret padne na propovjednika. Iz tog razloga je rad naših najsposobnijih propovjednika ponekad donio malo dobra. Moguće je održati najbolje propovijedi, vijest može biti upravo onakva kakva je potrebna narodu, pa ipak nijedna duša nije kao snop donesena Kristu.

Kad radi tamo gdje već ima nekolicinu vjernika, propovjednik isprva ne treba toliko nastojati da obrati nevjernike, već da obučiti članove crkve za prihvatljivu suradnju. Neka radi sa svakim od njih pojedinačno, nastojeći da ih potakne da sami teže za dubljim iskustvom i rade za druge. Kad su spremni da svojim molitvama i radom podrže propovjednika, njegov trud donijet će veći uspjeh.

U našim se crkvama u različitim mjestima ne može ostvariti ništa trajno ako vjernici ne osjećaju da odgovornost počiva na njima. Svaki ud tijela treba osjećati da spasenje njegove vlastite duše ovisi o njegovom osobnom trudu. Duše se ne mogu spašavati bez truda. Propovjednik ne može spašavati ljude. On može biti provodnik preko kojega će Bog dati svjetlo svome narodu; ali nakon što je ono dano, narodu je prepušteno da ga koristi i sa svoje strane pusti da ono obasjava druge. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radne vijesti*, 160)

9. prosinca 2017.

Obučiti pomagače u crkvi

“Njega slušajte u svemu što vam god rekne!” (Djela 3,22)

Propovjednik ne smije smatrati kako je njegova dužnost da samo on treba govoriti, da sve sam treba raditi i za sve se sam moliti; on treba u svakoj crkvi obučiti pomagače. Neka se vjernici izmjenjuju u vođenju sastanaka i u davanju biblijskih proučavanja; tako će biti pozvani da koriste sposobnosti koje im je Bog dao, a u isto vrijeme primati obuku za rad. U određenom smislu pastorov je položaj sličan položaju predradnika u skupini radnika, ili kapetana brodske posade. Od njih se očekuje da se postaraju da ljudi nad kojima su postavljeni, pravilno i na vrijeme obavljaju posao koji im je dodijeljen i da ga samo u slučaju hitne potrebe sami obave.

Vlasnik jednog velikog mlina jednom je našao svog nadzornika ispod stroja kako obavlja neke sitne popravke, dok je nekoliko radnika besposleno stajalo i promatralo. Nakon što je saznao činjenice kako bi bio siguran da neće biti nepravedan, pozvao je predradnika u svoj ured i uz otkaz mu pružio punu plaću za rad. Iznenađeni čovjek zatražio je objašnjenje. Dobio ga je u sljedećim riječima: “Zaposlio sam vas da šestoricu radnika nadzirete na poslu. Našao sam šestoricu besposlenih dok ste vi obavljali posao samo jednog. Ono što ste radili mogao je obaviti jedan od šestorice. Ne mogu si dopustiti da plaćam sedam dnevnica kako biste učili ostale da ne rade.”

Ovaj je događaj u nekim slučajevima primjenjiv, a u nekima nije. Ali mnogi pastori doživljavaju neuspjeh zato što ne znaju kako, ili ne pokušavaju zadobiti sve vjerništvo da se aktivno uključi u razne odjele crkvenog rada. Kad bi pastori više pozornosti posvetili tomu da stado potaknu i zadrže da aktivno radi, ostvarili bi više dobra, imali bi više vremena za proučavanje i posjete, a isto tako bi izbjegli mnoge trzavice. ...

Pastor može obučavati muškarce i žene da nose odgovornosti u dobrom poslu koji puno trpi zbog nedostatka radnika. Nama su potrebni ljudi koji mogu preuzeti odgovornosti; a najbolji način da steknu potrebno iskustvo jest da se srcem i umom bace na posao. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 160,161)

16. prosinca 2017.

Spašeni trudom za druge

“Tko god tada zazove ime Gospodnje, bit će spašen.” Dje-la 2,21)

Čitala sam o čovjeku koji se, putujući jednog zimskog dana kroz visoke nanose snijega, ukočio od hladnoće koja je gotovo neprimjetno smrzavala njegove životne snage. Gotovo da se smrzao i bio spreman da odustane od borbe za život, kad je začuo jauke drugog putnika koji je umirao od hladnoće. Sažalio se nad njim i odlučio mu pomoći. Počeo je nesretniku masirati promrzle udove i poslije dosta truda uspio ga je podići na noge. Pošto nesretnik nije mogao stajati, ponio ga je kroz smetove za koje je smatrao da ih sam nikad ne bi mogao svladati.

Kada je svog suputnika uspio donijeti do sigurnog utočišta, odjednom je shvatio da je spašavajući drugoga spasio i samoga sebe. Njegovi ozbiljni naponi da pomogne drugome, pokrenuli su krv koja se smrzavala u njegovim žilama, a koja je poslala zdravu toplinu u udove njegovog tijela.

Pouku da pomažući drugima i sami dobivamo pomoć, moramo riječju i primjerom stalno ponavljati mladim vjernicima, tako da u svojem kršćanskom životu ostvare najbolja ostvarenja. Neka malodušni, oni koji su skloni misliti da je put u vječni život previše naporan i težak, krenu na rad da pomognu drugima. Takvi naponi, povezani s molitvama za dobivanje božanske svjetlosti, učinit će da njihova srca kucaju oživljavajućim utjecajem milosti, a njihovi se osjećaji zapale božanskom revnošću. Cijeli njihov kršćanski život postat će stvarniji, ozbiljniji i prožet molitvom. ...

Oni koji su se udružili s Gospodinom u zavjetu službe, obavezni su da s Njim suraduju u spašavanju duša.

Neka vjernici tijekom tjedna vjerno obavljaju svoj dio posla, a onda u subotu iznose svoja iskustva. Onda će sastanci biti hrana u pravo vrijeme, donoseći svima prisutnima novi život i novu živost. Kad Božji narod vidi veliku potrebu da radi kao što je Krist radio na obraćenju grešnika, svjedočanstva koja će iznositi u subotu bit će ispunjena silom. Oni će s radošću svjedočiti o dragocjenosti iskustava koja su stekli radeći za druge. — (Ellen G. White, *Propo- vjednici Radosne vijesti*, 162)

23. prosinca 2017.

Crkva kao sveti zalog

“Ali primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.” (Djela 1,8)

Kad je Krist uzašao na Nebo, ostavio je Crkvu i njezin posao kao sveti zalog svojim sljedbenicima. Posao Crkve se ne smije prepuštiti samo propovjedniku ili nekolicini vodećih ljudi. Svaki vjernik treba osjećati da je s Gospodinom sklopio sveti savez da će u sva vremena i u svim okolnostima raditi za dobro Njegovog Djela. Svatko treba dobiti neki posao, da nosi neki teret. Kad bi svi vjernici osjećali da su osobno odgovorni, u duhovnim bi stvarima bilo većeg napretka. Teret svečane odgovornosti koja počiva na njima naveo bi ih da češće mole Gospodina za snagu i milost.

Stvarni karakter Crkve se ne mjeri po njezinim tvrdnjama, po imenima upisanima u njezine knjige, već po onome što stvarno čini za Učitelja, po broju njezinih ustrajnih i vjernih radnika. Osobni, nesebični trud ostvarit će za Kristovo djelo više nego što se može postići propovjedima ili izjavama vjerovanja.

Neka propovjednici uče vjernike da, ukoliko žele duhovno rasti, moraju nositi teret koji je Gospodin položio na njih — teret vođenja duša k istini. One koji ne ispunjavaju svoju dužnost treba posjećivati, s njima se moliti, raditi za njih. Ne vodite vjernike da se oslanjaju na vas kao propovjednike; umjesto toga ih učite da koriste svoje darove u objavljivanju istine ljudima oko sebe. Tako radeći uživat će suradnju nebeskih anđela i steći iskustvo koje će ojačati njihovu vjeru i dati im čvrst oslonac u Bogu. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 163)

30. prosinca 2017.

“Pasi jaganjce moje”

“Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje” (Marko 10,14)

Nalog koji je Krist dao Petru neposredno prije svog uzašašća glasio je: “Pasi jaganjce moje!” (Ivan 21,15) i ovaj nalog je dan svakom propovjedniku. Kad je svojim učenicima rekao: “Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje” (Marko 10,14), Krist se obraćao svojim učenicima svih vjekova.

Djelo istine pretrpjelo je mnoge gubitke zbog nedovoljnog obraćanja pažnje na duhovne potrebe mladih. Propovjednici Radosne vijesti trebaju uspostaviti radosno poznanstvo s mladima u svojim crkvama. Mnogi nisu voljni to učiniti, ali je njihovo zanemarivanje grijeh u očima Neba. Među nama ima mnogo mladih koji poznaju našu vjeru, ali čije srce nikada nije bilo ganuto silom božanske milosti. Kako mi, koji tvrdimo da služimo Bogu, možemo dopustiti da prolazi dan za danom, tjedan za tjednom, a da se ne zainteresiramo za njihovo stanje? ...

Zašto se rad za mlade ... ne bi smatrao misionarskim radom najviše vrste? On zahtijeva najosjetljiviju taktičnost, najpažljiviju obzirnost, najiskrenije molitve za nebesku mudrost. Mladi su cilj Sotoninih posebnih napada; ali ljubaznošću, uslužnošću i suosjećanjem koji potječu iz srca ispunjenog ljubavlju prema Isusu, zadobit ćemo njihovo povjerenje i izbaviti ih iz mnogih neprijateljevih zamki.

Mladima je potrebna više nego usputna pozornost, više nego samo povremeno upućena riječ ohrabrenja. S njima treba raditi neumorno, s molitvom i brižljivo. Samo onaj čije je srce ispunjeno ljubavlju i suosjećanjem moći će doprijeti do mladih koji su naizgled nemarni i ravnodušni. Ne može se svima pomoći na isti način. Bog sa svakim postupa prema njegovom temperamentu i karakteru, i mi moramo surađivati s Njim. Često su oni pokraj kojih ravnodušno prolazimo, zato što ih prosuđujemo po vanjskom izgledu, najbolji materijal za radnike, pa će se isplatiti sav trud koji je u njih uložen. Moramo ozbiljnije proučavati problem kako postupati s mladima, upućivati više iskrenih molitava za mudrost potrebnu za bavljenje umovima. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 143,144)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com